Annus XXII - Vol. XXII 4 Octobris 1930 Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Litterae Decretales, p. 433 - Constitutio Apostolicae, p. 444 - Litterae Apostolicae, p. 447 - Epistolae, p. 451.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* I. Varsavien.-Lodzen. Decretum de finibus, p. 454. II. Provisio Ecclesiarum, p. 455 - *S. C. de Religiosis:* Approbationes, p. 455 - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 458.

Diarium Romanae Curiae: S. C. del Concilio: Avviso - Tribunale della S. R. Rota: Inaugurazione dell'anno giuridico - Segreteria di Stato: Nomine e onorificenze - Necrologio, pp. 459-464.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M·DCCCC·XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« Bis vero in mensa (Commentarium) *prodibit* ac *quotiescumque* vel *necessitas* vel *utilitas* id *postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 10 – 4 Octobris 1930)

ACTA PII PP. XI

Litterae Decretales

PAG.

Magistra sancta. - Beata Lucia Filippini, fundatrix et antistita Instituti Magistrarum Piarum ab eius cognomine nuncupatarum Sanctorum fastis adscribitur. - *22 Iunii 1930* 433

Constitutio Apostolica

Animarum cura. - De dioecesis S. Aloisii de Caceres et praelaturae nullius Portus Veteris dismembratione et novae praelaturae nullius Guajaramirensis erectione. - *1 Martii 1929* 444

Litterae Apostolicae

I. *Ad regimen.* - Erigitur Delegatio Apostolica Congi Belgici. - *10 Ianuarii 1930.* 447

II. *Pastoralis officii.* - Erigitur Delegatio Apostolica Africae. - *11 Ianuarii 1930* . . 448

III. *Incumbentis Nobis.* - Fines reguntur inter dioecesim Sappensem et archidioecesim Scodrensem. - *25 Ianuarii 1930.* 449

IV. *Romanum Pontificem.* - Fines reguntur inter dioecesim Poonensem et archidioecesim Bombayensem. - *25 Ianuarii 1930* 450

Epistolae

I. *Nobilissima ista civitas.* - Ad perillustrem virum Eugenium Engels Praesidem coetus virorum Conventui catholicorum Germaniae LXIX apparando. - *28 Augusti 1930* 451

PAG.

II. *Quamquam in augustis.* - Ad Emmu P. D. Aloisium, tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Presb. Card. Capotosti, quem mittit legatum suum ad conventum eucharisticum ex natione Italica Laureti habendum. - *30 Augusti 1930* 452

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. *Varsaviensis-Lodzensis.* - Decretum de mutatione finium dioecesium. - *23 Maii 1930* 454

II. Provisio Ecclesiarum 455

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Approbationes 455

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes. 458

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione del Concilio: *Avviso* 459

II. Tribunale della S. R. Rota - *Inaugurazione dell'anno giuridico* 459

III. Segreteria di Stato: *Nomine e onorificenze* 462

IV. Necrologio 464

MONITUM.

Omnes – qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1930 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est – ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1931 fasciculorum, volumen XXIII complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1930, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1931, anno XXIII, volume XXIII.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1930, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1931, XXIIIe année, volume XXIIIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Annus XXII - Vol. XXII 4 Octobris 1930 Num. 10

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

LITTERAE DECRETALES

BEATA LUCIA FILIPPINI, FUNDATRIX ET ANTISTITA INSTITUTI MAGISTRARUM PIARUM AB EIUS COGNOMINE NUNCUPATARUM, SANCTORUM FASTIS ADSCRIBITUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Magistra sancta et sanctarum magistrarum exemplar et formatrix, Beata Virgo Lucia Filippini, quae equidem novum quod Magister et Dominus Iesus Christus dedit hominibus dilectionis mandatum et didicit et docuit, quaeque opere et sermone, toto suae mortalis vitae curriculo, ad bonitatem et disciplinam, scientiam et sapientiam in timore Domini, bonasque artes adulescentularum animos informavit, et per innumeras spirituales filias adhuc informat, merito hodie, nova miraculorum gloria coruscans, ad chorum Sanctarum Virginum adscribitur, sanctaque eius vita ad perfectiorem potissimum puellarum institutionem iugiter exemplo monstratur. Tarquiniis, quod oppidum et Cornetum nuncupabatur, nata est virgo haec electissima die tertiadecima Ianuarii mensis, anno millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo, pietate claros nacta parentes, quibus nomen Philippus et Magdalena Pichi-Falzacappa. Nondum sex annos attigerat, quando parentibus est orbata; quare necesse fuit ut in avunculorum disciplinam cederet; quorum curis adamussim puella respondit eisque omnino subditam sese praebuit. Cordis suavitate et singulari ingenii firmitate praedita, adhuc puerula eximiis animi dotibus et egregia mentis indole enituisse fertur; atque illa aetate, quae maxime ineptiis nugisque solet indulgere, Lucia magno pietatis sensu diu orare ac flexis genibus conscien-

tiae examini operam dare videbatur, ita ut eius soror Elisabeth natu maior magnopere de puerulae instinctu miraretur in culpis ab hominibus in Deum patratis abhorrendis. Sanctorum exempla et vestigia persequens, secreto quodam motu perducta, et Sancto Divino Spiritu quodammodo plasmata, cito singularia omnium virtutum, obedientiae potissimum, humilitatis ac pudicitiae, specimina exhibuit, quibus manifestum apparuit eam in posterum consummatae sanctitatis fastigium esse consequuturam. Digna proinde, utpote iam ceteris puellis virtutum exemplar facta, habita est quae adhuc adulescentula a parocho suo ad tradendam puellis catechesim eligeretur; in quo munere obeundo plurimas diei traducebat horas, preces edocendo ac caritatis spiritum infundendo, ac tanta fuit sapientia, diligentia ac dexteritate, ut omnium laudes et admirationem promeruerit. Singulae puerulae actiones semper tantum Dei amorem redolebant, ut Lucia prorsus esse a mundo seiuncta et angelus potius quam humana creatura omnibus videretur. Quod cum ad aures pervenisset s. m. Marci Antonii Cardinalis Barbadici, viri doctrina et pietate insignis, qui a fel. rec. Innocentio Papa Undecimo, Decessore Nostro, Tarquiniensi ac Faliscodunensi civitatibus Episcopus datus fuerat, stupescens ipse quod divinae bonitatis tam praeclara munera iam adulescentulae animum locupletarent, eam voluit in asceterio ad S. Clarae Faliscoduni collocari; ac laeto animo hoc sanctitatis coenobium ingressa Lucia, ibi maxima alacritate ad perfectionis semitam decurrendam properavit et mirifica sanctitatis signa sodalibus praebuit. In hac enim pacis solitudine praepositis monialibus subdita, obedientiae et humilitatis cultrix eximia, regulae observantissima, ab otio et vanitatibus prorsus aliena, prudens, iusta, misericors, ipso habitu et ore modestiam referens et puritatem, vigiliis quoque et poenitentiis addicta. Interea cum purpuratus ipse Praesul sapienti consilio cogitasset de domo altrice Faliscodunensi aperienda, ubi, veluti in seminario quodam, magistrae tirocinium ponerent, quae posthac ad puellas instituendas et erudiendas mitterentur, ad se Rosam Venerini accivit, quae, duce cl. me. Ignatio Martinelli, Societatis Iesu Sodale, Viterbii simili instituendo collegio operam dederat, in quo bene moratae filiae, eximiae matris Rosae magisterio, zelo et caritate, in dies succrescebant. Advenit illico Rosa ad Praesulem; a quo in Clarensi Monasterio excepta, statim demirari potuit non solum dignissimae alumnae Luciae animi ingeniique praeclaras dotes, sed optimum in ea futurae ludi magistrae exemplar; remque Patri Cardinali aperuit, qui Luciam ineunti magistrarum instituto praepositam voluit. At illa, se imparem declarans ad munus suscipiendum, obedientia solummodo adducta, Praesulis mandato adhaesit et omni studio adlaboravit ut communia vota explerentur. Prima itaque anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, in aedibus locaticiis Faliscoduni Piarum Magistrarum schola instituitur, ubi sedulo

edocebantur in religionis rudimentis et in utilibus laboribus puellae et matresfamilias quoque, quae sponte ad eam confluebant, tantae magistrae consuetudinem diligentes, religionem addiscendi causa. Famula Dei, sibi conscia tales plerumque futuros esse homines, quales sunt praeceptores, nihil reliquit intentatum, nulli pepercit industriae, nullos detrectavit labores ut, se duce ac magistra, alumnarum animos ad res divinas et ad misericordiae opera excitaret, ac futuras magistras verbo et exemplo institueret, atque ad pietatis exercitationes vocaret. Saluberrimi idcirco fructus ex eius magisterio illico percepti sunt. Optimae namque ac plurimae ex eius schola exierunt, quae postea dignissimae matresfamilias habitae sunt, optimaeque aliae magistrae ad alias alumnas in litteris ac pietate addiscendas quam maxime instructae. Ut Cardinalis Antistitis postea iussa impleret, quod supra memoravimus ad S. Clarae monasterii regimen assumpsit, et quae fuerat alumna obedientissima, exstitit iustissima moderatrix atque brevi tempore asceterii disciplinam restituit. Novae huius Congregationis regulas Cardinalis ipse interea paravit et Magistrarum Piarum habitum quoque designavit et benedixit. Ita providentissimus Deus per suas mirabiles vias ad portum sanctam magistram adduxerat, quae per magisterium puellas erudivit, et per apostolatum mulierum, praesertim matrumfamilias, actuose religiosae educationi consuluit. Nam singulis dominicis, crucis vexillum praeferens, plateas et compita lustrare consuevit, ut puellas ac mulieres in templum acciret ad christianam doctrinam addiscendam. Suavi eloquio praedita, insperatas deperditarum mulierum conversiones obtinuit, ac postea Romae, praesertim in suis apostolicis missionibus, multas Deo restituit derelictas oves, quae, nefariorum nequitia, vitiorum praeda factae fuerant. Diebus autem sabbati una cum adulescentulis, quas praemio donandi causa secum ducebat, nosocomia invisebat aegrotosque solabatur, quibus caritatis angelus exstitit, et veritatis magistra refulsit. Tanta igitur morum immutatio, Luciae quidem opera et exemplo, Faliscoduni subsecuta est, ut ipse Barbadicus Cardinalis ad novas scholas in sua dioecesi aperiendas illam excitaverit. Quare, magistris peregre missis, brevi undecim novae scholae fundatae sunt, in quibus alumnae non modo litteras et feminea pensa, sed etiam veram pietatem et timorem Domini perdiscerent. Praeclara interim novae Magistrarum Piarum Congregationis operis fama Faliscodunensis dioeceseos fines praetergressa, ad almam hanc Urbem Nostram pervenit; ac fel. rec. Clemens Papa Undecimus, Decessor Noster, cui Cardinalis Barbadicus antequam ex hac vita migraret frugiferum Institutum, cuius ipse merito conditor et pater habetur, etiam atque etiam supplicibus votis commendaverat, sanctam magistram ad Urbem compellavit, ne tanto spirituali bono Romani cives carerent. Atque ita mense Maio, anno Domini millesimo septingentesimo septimo, Romae

prima Magistrarum Piarum schola aperta est, ad quam omnis conditionis puellae confluxerunt. Nobiles romanae matronae, non minus quam principes viri, Praesules et Cardinales opus tam feliciter inceptum magnopere laudarunt; et pia Fundatrix licet paucos menses Romae morata sit, tam sancte se gessit, tantaque virtutis exempla prodidit, ut sanctitatis famam singularem in Urbe quoque sibi conciliaverit. Faliscodunum reversa humilis Christi ancilla, unico suffisa consilio ut plurimas Deo animas lucrifaceret, ad Magistrarum Piarum institutum amplificandum se totam pro viribus convertit; ipsa namque nihil parcens laboribus plurimas alias scholas aperuit non in Faliscodunensi tantum dioecesi, sed in pluribus aliis ut in Soanensi et Pitilianensi, Cosimi Tertii Etruriae Principis potissimum fulta praesidio, et Balneoregiensi, Nepesina, Aquaependensi, Tudertina, Sabinensi aliisque hac in ipsa Urbe, in qua plures aliae scholae Magistrarum Piarum, cura praecipue et impensis Apostolicae Sedis, patuerunt. Omnes autem et singulas scholas istas et sui instituti domus sancta Fundatrix, suae non modo commoditatis sed valetudinis immemor, non itinerum asperitate, non caeli inclementia, non hieme, non aestu deterrita, indefessa lustravit; ac in suis apostolicis peregrinationibus non sibi curae scholas tantum habebat, sed pluribus in locis ipsa piis exercitationibus excolere consuevit mulieres, quae ad eam confluebant, ac tanta sive in dicendo sive in hortando vi ac suavitate pollebat, ut uberes audientium lacrimas excitaret, innumeras ad meliorem frugem animas perduceret, pluresque quoque perditas meretriculas ad officium revocaret. Singularis etiam in ea patuit fortitudo in perferendis contradictionibus ac vexationibus, quae quidem ipsi non defuerunt, donec apostolicis fracta laboribus, sexaginta annos agens, diro ac diuturno consumpta morbo, quem mira patientia et hilaritate sustinuit, sui obitus praenuntiato die, circumdata filiarum moerentium cohorte, eis benedicens mense Martio anno millesimo septingentesimo trigesimo secundo, in festo salutatae ab Angelo Beatissimae Virginis, quam ab infantia vehementi affectu et singulari devotione semper coluit, ad instar candidissimae columbae caelum intuens, placidissime efflavit spiritum. Urgentior populi frequentia, cum parentalia persoluta sunt: raro tot amoris gratique animi testimonia visa fuere; eademque die sui obitus prodigia, Luciae invocata ope, evenerunt. Miraculorum copia in dies succrescente, Servae Dei sanctitatis fama ab eius obitu ad nostra usque tempora, etsi tam longa annorum series effluxerit, nunquam imminuta est, immo praeclaris inclaruit signis, quibus omnipotens ipse Deus, mirabilis semper in sanctis suis, ancillae suae sanctitatem confirmare visus est. Quam ob rem de Beatorum caelitum honoribus ipsi Famulae Dei decernendis impulsu praecipue dilectae Filiae Rosae Leoni, sedulissimae Magistrarum Piarum Instituti antistitae generalis, ad Sacrorum Rituum Congregationem agitari causa

coepta est et per decretum s. m. Pii Papae Decimi, Decessoris Nostri, die decima mensis Iulii anno millesimo nongentesimo decimosecundo editum, introductionis Causae Commissio signata est. Postea, processuum tabulis ordinariis et apostolicis rite expensis, Nos, solemni Decreto, die vigesima tertia mensis Novembris anno millesimo nongentesimo vicesimo quarto edito, Venerabilis Dei Ancillae Luciae Filippini virtutes heroicum attigisse fastigium declaravimus. Actio dein seu quaestio instituta est de tribus specialibus miraculis, quae per ipsam Venerabilem antistitam a Deo patrata ferebantur; ac, rebus omnibus severissimo iudicio ponderatis, cum vera atque explorata iudicata fuerint, Nos, die Dominica Passionis anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto, adstantibus in generali consessu coram Nobis, venerabili fratre Nostro Ianuario Cardinale Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopo Albanensi, Causae Ponente, ac p. m. Antonio Cardinale Vico, SS. Rituum Congregationis Praefecto, necnon cl. m. Angelo Mariani eiusdem Sacrae Congregationis a Secretis, et dilecto filio Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, solemniter pronuntiavimus: « Constare de « tribus propositis miraculis, de primo nempe instantaneae perfectaeque « sanationis Evelinae Palazzesi a morbo ileo-typho gravi cum enterorragia « et bronco-pulmonite; de altero, instantaneae perfectaeque sanationis « Desdemonae Ranelletti a morbo gravissimo ob insufficentiam glandula- « rum paratiroidarum; deque tertio, instantaneae perfectaeque sanationis « Sororis Dominicae Caciolo a colica hepatica, accedente anuria, perito- « nite ac nephrite acutissima ». Ediximus iterum solemniter die vicesima prima mensis Aprilis eiusdem anni, in solemnitate Patrocinii S. Ioseph, iisdem adstantibus quos supra memoravimus venerabilibus fratribus Nostris et dilectis in Christo filiis, *tuto* procedi posse ad Venerabilis Dei Famulae Luciae Filippini Beatificationem, cuius solemnia in Nostra sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana die tertiadecima mensis Iunii anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto celebrata fuere. Hisce Beatificationis solemniis vix habitis, duo alia miracula, novensili Beata intercedente, a Deo patrata asserta sunt, quorum alterum eo ipso die eademque hora, quibus in praefata Patriarchali Basilica Vaticana clarae Virgini et Magistrae per Pontificale Decretum Nostrum Beatorum gloria sanciebatur, alterum vero paucis tantum post diebus a decretis honoribus ei tributis. Quapropter ex parte alumnarum huius religiosae familiae unanime exortum est desiderium, ut suae Fundatrici ac Matri supremi Sanctorum caelitum honores ab Apostolica Sede impetrarentur. Accedentibus etiam virorum ecclesiasticorum dignitate praestantium litteris postulatoriis, instante p. m. Angelo Sinibaldi, Postulatore, cui suffectus est dilectus filius Augustinus a Beata Virgine, Ordinis SS. Trinitatis Excalceatorum Procurator generalis, causae Canonizationis Beatae Fundatricis Magistrarum

Piarum reassumptionem concessimus. Quoniam vero haec bina miracula in Urbe patrata asserebantur, per decretum Sacrorum Rituum Congregationis die quarta Februarii subsequentis anni venerabili fratri Nostro Cardinali in Urbe Vicario facta fuit potestas construendi super iisdem Apostolici Processus, qui ipso Fidei Promotore generali advigilante, peractus fuit. Primum itaque miraculum ita evenit. Nicolina Gennari, Leonardi et Mariae Annae Cenciarelli filia, in Arce Gandulphi anno millesimo octingentesimo octuagesimo septimo nata, undeviginti annos agens, Magistrarum Piarum « Filippini » Institutum ingressa est, in quo usque ad annum millesimum nongentesimum decimum octavum semper bona valetudine usa est. Hoc anno suae antistitae iussu Antium petiit, ut ibi docendi munus expleret. In quo oppido tam forti ac pertinaci tussi laborare coepit, ut nullimode acquiescere posset, et in patriam remeare iussa sit, nativum aërem spirandi causa. Ex eo tempore tussis adaucta est, eo quod dexterum pulmonem tuberculosi laesum aliquantulum haberet; attamen post aliquot menses, e morbo paulum recreata, Romam ad docendum rediit. Etsi viribus paulisper refecta, tussi tamen, mane potissimum et vespere, vexabatur, quae in dies ingravescebat. Die decima nona Februarii anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto maximis febribus correpta est, cui vehementes in pectore ac humeris accessere dolores, qui augebantur quoties tussi urgeretur; vires interim magis in dies languebant. Accersiti medici gravi tuberculosi pulmonari acuta cum pleuritide aegrotam laborare dixerunt ac de sanatione penitus desperabant; tussi enim additus erat anhelitus, vomitus — cuius causa nec medicamenta nec cibum aegrota retinere poterat — et virium consequens defectio. Quamvis aliquot post dies morbus quodammodo remiserit, febri tamen ac tussi perseverantibus, aegrota Neptunum missa est, ut maritimum aër medelam quamdam morbo afferret. Sed decem post dies cum febris adaucta esset ac tussis item instaret, Romam reversa est. Invalescente morbo, cum nullam in hominum ope et scientia recuperandae valetudinis spem haberet, Nicolina animum precesque convertit ad Beatam Luciam, suam Matrem Institutricem; nec minori fiducia, pro sanatione sodalis obtinenda, preces fuderunt, sedula antistita generali adhortante, ceterae sorores. Igitur auspicatissima die tertiadecima Iunii eiusdem anni millesimi nongentesimi vicesimi sexti, dum aegrota mane, augescente morbo, sacratissimo Christi Viatico recepto, et sodales, quae Basilicam Vaticanam ut sacris Beatificationis solemniis adstarent adivere, supplices fundebant preces pro impetranda, Luciae ope, sanatione, plena ac perfecta salus Nicolinae illico restituta est, viribus cito recuperatis, et universis morbi vestigiis prorsus ablatis. Alterius miraculi historia haec est: Antonius Vincentii Manieri et Annae Bonifazi filius, Bononiae natus, Romae vero commorans, die sexta mensis Iunii anno millesimo nongente-

simo vicesimo sexto, nondum octavo suae aetatis anno expleto, gravi bronchitide ac pulmonitide captus est. Remedia adhibita inutilia evaserunt, et, morbo in dies ingravescente, poenitentiae et confirmationis sacramenta puero praebita sunt. Accessere maiores febris ardores viriumque debilitas ita ut quaevis amissa fuerit spes salutis. Frustra itaque medicamentis adhibitis, humana iam desperata ope, ad divinum implorandum auxilium pueri parentes properarunt. Sane idem pater, Beatae Luciae Filippini imaginem a quodam viro receptam dilecto nato obtulit, eiusdemque Beatae patrocinium una cum sua sponsa ac tota familia plena fide imploravit. Cito somnum placidissimum, amota impediti antea halitus difficultate, cepit puer. Diluculo insequentis diei vicesimae sextae Iunii, e somno excitatus, ac plena ei salute restituta, hilaris canere coepit, parentibus et ceteris qui aderant admirantibus ac laetantibus. Febris plene evanuerat, ac puer esuriens cibum petiit, comeditque avide. Ipse medicus eodem die adveniens, puerum invisendi causa, sanatum obstupuit; et quidem ex eadem die, recuperatis illico plene viribus, tam perfecta ipse puer sanitate perfrui coepit, ut non modo cibum, ut antea, sumere potuerit, sed altera die, vicesima septima Iunii, cum per vias solemni pompa Corpus Dominicum duceretur et eiusdem pueri pater votum explens, una cum uxore et aliis supplicantibus, incederet, domi vigilantem sororem ipse eludens, in viam proripuit ut supplicantium agmini sese coniungeret, magna omnium admiratione ac maxime parentum, puerum tam perfecte sanatum cernentium. In hisce igitur binis sanationibus in tuto posita miraculi veritate, praemissis, ut mos est, antepraeparatoria et praeparatoria, quas vocant, congregationibus, coram Nobis, die sexta mensis Maii vertentis anni, quaestio instituta est de iisdem miraculis, a praefato venerabili fratre Nostro Cardinale Granito di Belmonte, Causae Relatore, proposito dubio: « An et de quibus miraculis constet post indultam eidem Beatae venerationem, in casu et ad effectum de quo agitur ». Suffragiis Patrum Cardinalium et Consultorum constare affirmantium exceptis, Nos a supremo Nostro edendo iudicio abstinuimus ac praesentes ut in re tam gravi caeleste lumen impensius efflagitarent monuimus. Tandem die undecima Maii eiusdem anni e domestico sacello, ubi Sacrum pientissime litavimus, nobiliorem aulam Vaticanam ingressi ac pontificio solio assidentes, ad Nos arcessivimus venerabiles fratres Nostros Cardinales Camillum Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectum, et Ianuarium Granito di Belmonte, Causae Relatorem, una cum dilectis filiis Alfonso Carinci eiusdem Sacrae Congregationis a Secretis, et Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali; iisque adstantibus, solemni decreto sancivimus: « Constare de duobus miraculis, de primo: Instantaneae perfectaeque sanationis Sororis Nicolinae Gennari, Magistrae Piae, a gravi tuberculosi pulmonari cum pleuritide; de

secundo: Instantaneae perfectaeque sanationis pueri Antonii Manieri a gravi bronco-pneumonitide bilaterali ». Unum denique inquirendum supererat an nempe, stante approbatione duorum miraculorum, *tuto* procedi posset ad solemnem eiusdem Beatae Luciae canonizationem. Quo quidem dubio coram Nobis die tertia decima Maii a praefato Cardinale Causae Relatore proposito, in generali Sacrorum Rituum Congregationis conventu, adstantes Patres Cardinales et Consultores unanimi suffragio *tuto* fieri posse responderunt; Nos vero mentem Nostram aperire distulimus, praesentes adhortati, ut effusis precibus divinam opem implorarent. Die vero decima octava Maii huius eiusdem anni, salutari Hostia devotissime oblata, ad Nos accivimus praefatos Cardinales Camillum Laurenti et Ianuarium Granito di Belmonte, una cum praefatis dilectis filiis Secretario S. Rituum Congregationis et S. Fidei Promotore generali; iisque adstantibus, rite ediximus: « *Tuto* procedi posse ad solemnem Beatae Luciae Canonizationem ». His praemissis constitutisque, ut cuncta serventur, quae decessores Nostri sapienter praescripserunt, primum dilectos filios Nostros S. R. E. Cardinales die decima nona superioris mensis Maii in Consistorio secreto adesse iussimus ipsorum sententiam rogaturi. In quo dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefectus, compendiosa narratione vitam, virtutes ac miracula retulit Beatae Luciae Filippini Virginis, ac insuper acta universa recensuit, quae in Causa eius Beatificationis et Canonizationis, praevio rigoroso examine, Sacrorum Rituum Congregatio admiserat et approbaverat, magnoque studio omnes incendit adstantes ut ipsa summis Caelitum honoribus consecraretur. Qua relatione expleta, ipsorum Cardinalium suffragia exquisivimus: « An scilicet deveniendum sit ad solemnem praefatae Beatae Canonizationem »; et singuli Cardinales suam aperuerunt sententiam. Consistorio secreto felici successu peracto, continenter habitum est Consistorium publicum pro solemni eiusdem Beatae Canonizationis peroratione. Nimirum dilectus filius Ioannes Guasco, Nostrae Consistorialis Aulae Advocatus, relatis vita, virtutibus et miraculis Beatae, pro solemni eius Canonizatione de more institit. Curavimus interea ut venerabiles fratres Patriarchae, Archiepiscopi et Episcopi non modo viciniores sed etiam remotissimi, de tanta solemnitate admonerentur ut, si facultas esset, Nobis adstarent, sententiam quoque ipsi suam prolaturi. Qui cum plures in Urbem convenissent, causa plene cognita ex compendio singulis tradito tum vitae, virtutum, miraculorum Beatae Luciae Filippini, tum actorum coram Nobis et in Sacra Rituum Congregatione gestorum, Consistorio semipublico die vicesima secunda mensis Maii, coram Nobis habito, interfuerunt. Et non modo dilecti filii Nostri Cardinales, sed etiam praefati Antistites unanimi sententia ad hanc Canonizationem absolvendam cohortati sunt. Nos vero in eamdem

sententiam, in quam ipsi Cardinales et Antistites iverunt, de Beata Lucia ad summos caelitum Sanctorum honores provehenda, perlibenter discedere ediximus; ac huiusmodi solemnia in Petriani templi maiestate, eadem die qua Beata Catharina Thomas pari honore condecorabitur, vicesima secunda Iunii, peragere statuimus. De quibus omnibus publicum instrumentum a dilectis filiis Protonotariis Apostolicis ad perpetuam rei memoriam confici ac in tabularium Sacrae Rituum Congregationis deferri iussimus. Interea christifideles vehementer sumus hortati ut ferventes ingeminarent preces, praesertim in iis sacris aedibus, in quibus Sacratissimum Sacramentum publice adorandum proponeretur, ut ipsi ex tanta solemnitate uberiores fructus perciperent, Nobisque in tam gravi officii Nostri munere Spiritus Sanctus benignus adesset. Adveniente demum auspicatissima die et optatissima, universi tum saecularis tum regularis cleri Ordines, Romanae Curiae Praesules et Officiales, omnes denique, qui in Urbe aderant venerabiles fratres Nostri S. R. E. Cardinales, Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Abbates in Vaticanam Basilicam cultu magnifico ornatam convenerunt; Nosque, iis omnibus solemni supplicatione praeeuntibus, eamdem, maxima fidelium frequentia stipatam, ingressi sumus. Tunc vero dilectus filius Noster Camillus Cardinalis Laurenti, SS. Rituum Congregationis Praefectus et huic Canonizationi procurandae praepositus, perorante dilecto filio Augusto Milani Consistorialis Aulae Advocato, vota Nobis precesque detulit sacrorum Antistitum universaeque Magistrarum Piarum religiosae familiae, ut Beatam Luciam in Sanctorum numerum referremus. Quod cum iterum et tertio idem Cardinalis, per eundem Consistorialis Aulae Advocatum, instantius ac instantissime egerit, Nos, caelesti lumine ferventer implorato, sic ediximus: « Ad honorem Sanctae et Individuae Trinitatis, ad exaltationem « Fidei catholicae et christianae Religionis augmentum, auctoritate Domini « Nostri Iesu Christi, beatorum Apostolorum Petri et Pauli ac Nostra, « matura deliberatione praehabita et divina ope saepius implorata, ac de « venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, « Archiepiscoporum et Episcoporum in Urbe exsistentium consilio, Beatam « Catharinam Thomasiam et Beatam Luciam Filippiniam Sanctas esse « decernimus et definimus ac Sanctorum catalogo adscribimus; statuentes « ab Ecclesia universali earum memoriam quolibet anno die earum natali, « nempe Catharinam Thomasiam die quinta Aprilis et Luciam die vicesima « quinta Martii inter Sanctas Virgines non Martyres pia devotione recoli « debere. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen ». Denique ob tantum beneficium gratias Deo Optimo Maximo ex corde egimus, et Sacrum solemne litavimus; post autem Evangelii lectionem clerum populumque homilia allocuti sumus, in qua sancta utriusque praeclarae Virginis vita breviter recensita, quotquot aderant et universos christifideles vehe-

menter cohortati sumus ut, si Sanctas novensiles in christianae adeptione perfectionis in provehendaque proximorum salute imitari velint, ad illum unum sanctitatis fontem ardorem, vires et gratias hauriant, unde ambae hae Virgines sumpserint, ad Christum Iesum videlicet in tabernaculis abditum, et ad divinam mensam persaepe, immo cotidie consistant. Plenariam tandem indulgentiam cunctis praesentibus peramanter impertiti sumus, atque Apostolicas hasce Litteras Decretales sub Plumbo expediri mandavimus. Benedicamus igitur Patrem et Filium cum Sancto Spiritu: laudemus et superexaltemus Eum in saecula, qui per Nos hodie mirificavit Sanctas suas; et faxit ipse Deus ut beatitatem caelestem, qua Lucia et Catharina fruuntur, aliquando omnes participemus. Omnibus itaque, quae inspicienda erant, bene perpensis, certa ex scientia, apostolicae auctoritatis Nostrae plenitudine, omnia et singula praedicta confirmamus, roboramus atque iterum statuimus, decernimus, universaeque Ecclesiae catholicae denunciamus; mandantes ut earumdem praesentium transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarii Apostolici subscriptis et sigillo munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae hisce Nostris praesentibus haberetur si exhibitae vel ostensae forent. Si quis vero has Litteras Nostras definitionis, decreti, mandati, et voluntatis infringere vel ausu temerario contraire aut attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo ac trigesimo, die vicesima secunda mensis Iunii, Pontificatus Nostri anno nono.

✠ Ego PIUS, Catholicae Ecclesiae Episcopus.

✠ Ego IANUARIUS Episcopus Albanensis Cardinalis GRANITO PIGNATELLI DI BELMONTE.

✠ Ego BASILIUS Episcopus Veliternus Cardinalis POMPILJ.

✠ Ego MICHAEL Episcopus Tusculanus Cardinalis LEGA.

✠ Ego DONATUS Episcopus Sabinensis et Mandelensis Cardinalis SBARRETTI.

✠ Ego THOMAS PIUS Episcopus Portuensis et S. Rufinae Cardinalis BOGGIANI.

✠ Ego PETRUS tituli S. Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego CAIETANUS tituli S. Agathae Presbyter Cardinalis BISLETI.

✠ Ego Fr. ANDREAS tituli S. Laurentii in Damaso Presbyter Cardinalis FRÜHWIRTH.

✠ Ego RAPHAEL tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis SCAPINELLI.

✠ Ego ACHILLES tituli S. Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis LOCATELLI.

✠ Ego ALOISIUS tituli S. Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis SINCERO.

✠ Ego BONAVENTURA tituli S. Caeciliae Presbyter Cardinalis CERRETTI.

✠ Ego HENRICUS tituli S. Bartholomaei in Insula Presbyter Cardinalis GASPARRI.

✠ Ego ALOISIUS tituli S. Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis CAPOTOSTI.

✠ Ego LAURENTIUS tituli S. Pancratii Presbyter Cardinalis LAURI, Maior Poenitentiarius.

✠ Ego ALEXIUS HENRICUS tituli S. Susannae Presbyter Cardinalis LÉPICIER.

✠ Ego EUGENIUS tituli SS. Ioannis et Pauli Presbyter Cardinalis PACELLI, a Secretis Status.

✠ Ego CAMILLUS S. Mariae Scalaris Protodiaconus Cardinalis LAURENTI.

✠ Ego IOSEPH S. Nicolai in Carcere Tulliano Diaconus Cardinalis MORI.

✠ Ego FRANCISCUS S. Caesarei in Palatio Diaconus Cardinalis EHRLE.

✠ Ego ALEXANDER S. Mariae in Cosmedin Diaconus Cardinalis VERDE.

Fr. ANDREAS Card. FRÜHWIRTH,
Cancellarius S. R. E.

CAMILLUS Card. LAURENTI,
S. R. C. Praefectus.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Can. Alfridus Liberati, *Canc. Apost. Adiutor a studiis.*

EXPEDITA

die decima octava mensis Iulii, anno nono
ALFRIDUS MARINI, *Plumbator.*

Reg. in Canc. Ap., vol. XLII, n. 31. – M. Riggi.

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE DIOECESIS S. ALOISII DE CACERES ET PRAELATURAE NULLIUS PORTUS VETERIS DISMEMBRATIONE ET NOVAE PRAELATURAE NULLIUS GUAJARAMIRENSIS ERECTIONE.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Animarum cura in toto terrarum orbe Romano Pontifici commissa postulat ut novae constituantur circumscriptiones ecclesiasticae ubi vel ob nimiam territorii vastitatem vel ob alias iustas causas unus tantum Antistes impar sit ad sui gregis bono consulendum.

Cum itaque Nobis constet christifideles in regionibus *Guaporé* et *Mamoré* in *Matto Grosso* degentes spiritualibus subsidiis, quibus christiana vita alitur et sustentatur, fere omnino carere, Nos, de ipsorum animarum salute magnopere solliciti, tantae eorumdem necessitati subveniendum duximus. Quare, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto, accedente etiam consensu venerabilis fratris S. Aloisii de Caceres Episcopi ac dilecti filii Praelaturae *nullius* Portus Veteris Administratoris Apostolici, quorum iurisdictioni regiones illae *Guaporé* et *Mamoré* hactenus subiiciuntur, necnon habito venerabilis fratris Benedicti Aloisi Masella, Archiepiscopi titularis Caesariensis in Mauretania, in Republica Brasiliana Nuntii Apostolici, favorabili voto, ac suppleto, quatenus opus sit, quorum interest vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, apostolicae potestatis plenitudine, a S. Aloisii de Caceres dioecesi et a Portus Veteris praelatura, quas supra diximus regionum *Guaporé* et *Mamoré* in *Matto Grosso* territorium, ad eas pro sua parte spectans, seiungimus et in novam Praelaturam *nullius*, quam *Guajaramirensem* nuncupari volumus, erigimus et constituimus. Confines autem huius novae Praelaturae a linea geographica constituentur, quae a septentrione procedens ab ostio fluminis *Riberao* in *Madeira* flumen aliquot chilometris infra villam *Murtinho*, flumen ipsum conscendit et vertit in *Cantario Grande* fluminis caput; exinde vero iuxta *Cordilheira dos Parecis* usque ad telegraphicam stationem *Vilhena;* ex qua caput *Juruena* fluminis circumit; hinc ad occidentem versus flectit et ad *Guaporé* flumen comitatur ac tandem *Mamoré* fluvium usque ad initialem limitem. Praelaturae vero ita noviter erectae et circumscriptae sedem et cathedram

in *Guajaramirim* urbe statuimus, atque ecclesiam Deo sub Nostrae Dominae de Perpetuo Succursu titulo dicatam, ibi exstantem, ad ecclesiae praelatitiae gradum et dignitatem evehimus eidemque sedi et praelatitiae Ecclesiae eiusque pro tempore Praelatis iura omnia et privilegia tribuimus, quibus ceterae sedes et praelatitiae Ecclesiae earumque Antistites iure communi vel legitima consuetudine fruuntur in Republica Brasiliana; item Praelatum ipsum eiusque Ecclesiam omnibus oneribus et obligationibus adstringimus, eis ad iuris normam adnexis. Decernimus insuper ut Praelatura haec Guajaramirensis metropolitanae Ecclesiae Cuiabensi sit suffraganea et eam eiusque Praelatos Cuiabensis Archiepiscopi metropolitico iuri subiicimus. Cum autem praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in nova hac Praelatura *nullius* canonicorum Capitulum erigatur, indulgemus ut ad tramitem iuris pro canonicis dioecesani Consultores interim instituantur. Quod vero attinet ad huius Praelaturae regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, ad aliaque huiusmodi, rite servari iubemus quae sacri canones et decreta Concilii Plenarii Americae Latinae Romae anno millesimo octingentesimo octuagesimo nono celebrati, praescribunt. Quod autem in particulari ad clerum spectat, statuimus ut, simulac Praelaturae erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici censeantur adscripti Ecclesiae illi, in cuius territorio legitime exstant. Volumus insuper et mandamus ut documenta omnia et acta, quae novam hanc Praelaturam respiciunt, ad eiusdem curiam quamprimum tradantur ut in eius archivo rite serventur. In dotem autem et mensam ipsius Praelaturae assignamus et attribuimus oblationes, subsidia et bona quaecumque quae ad hoc conferentur, praeter ea quae ad hunc finem iam collecta sunt. Demum iuxta ea quae in praefato Concilio Plenario Americae Latinae decreta sunt, ab hac quoque Praelatura *nullius* eiusque sumptibus duo delecti iuvenes, aut modo saltem unus, non intermissa vice ad Pontificium Collegium Pium Latinum Americanum de Urbe mittantur ut sub fere oculis Nostris in spem Ecclesiae instituantur.

Quibus rebus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda, quem supra memoravimus in Brasiliana Republica Nuntium Apostolicum deputamus ac eidem necessarias et opportunas facultates tribuimus etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu oritura, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses ab his Litteris receptis computandos transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis actus. Volumus autem ut harum Litterarum transum-

ptis etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo cuiuslibet viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque etiam ex eo quod quilibet quorum interest vel qui sua interesse praesumant, auditi non fuerint, vel praemissis non consenserint, etiam si expressa, specifica et individua mentione digni sint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari vel in controversiam vocari posse; sed eas tamquam ex certa scientia ac potestatis plenitudine factas et emanatas, perpetuo validas exsistere ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere, et, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque. Nemini autem quae a Nobis praesentibus Litteris decreta sunt, infringere vel eis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die prima mensis Martii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis a Secretis.

Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*
Hector Castelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XLI, n. 43 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

ERIGITUR DELEGATIO APOSTOLICA CONGI BELGICI

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad regimen totius Ecclesiae, meritis licet imparibus, Domino disponente, vocati, more institutoque Romanos Pontifices Decessores Nostros sequuti, christifidelium, qui in longinquis regionibus exstent, necessitatibus spiritualibus pro re ac tempore consulere satagimus; proindeque, data opportunitate, in regionibus huiusmodi ab hoc catholico centro dissitis, Delegatos Apostolicos Nostros congruis facultatibus exornatos constituimus. Quapropter cum in Congi Belgici latissimo territorio vicariatus plures ac praefecturae apostolicae exstent christifidelibus refertae cleroque erga religionem atque Sanctam Sedem observantissimis, atque ad magis magisque ibidem Fidei utilitatibus consulendum aptam efformari Delegationem Apostolicam opportunum videatur: Nos, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, haec decernenda in Domino existimavimus. Nimirum motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, pro missionibus coloniae Congi Belgici itemque pro missionibus, quae in coloniis positae sunt Gubernio Belgico commissis per *mandatum*, Delegationem Apostolicam efformamus atque erigimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac fore, suosque plenos, atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat vel in posterum spectare poterit, in omnibus plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die X mensis Ianuarii, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

ERIGITUR DELEGATIO APOSTOLICA AFRICAE

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Pastoralis officii cura in universum Christi gregem Nobis divina largitate commissa Nos impense admonet ut paterna sollicitudine ea tempestive decernamus, quae in christifidelium, atque in illorum praesertim qui territoria incolant longinqua, commodum et utilitatem atque incrementum spirituale vertere noscantur. Qua re cum ad missiones Africae magis magisque provehendas peropportunum videatur quendam Apostolicum Delegatum constituere, qui, congruis facultatibus instructus, earundem necessitatibus speciali modo prospiciat, Nos, audito consilio venerabilium fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, omnibusque rei momentis attente perpensis, haec decernenda existimavimus. Nimirum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore, Delegationem Apostolicam Africae ex nunc erigimus et constituimus. Volumus autem ut haec Delegatio singulas attingat Africae Missiones, quae Sacrae Congregationis Propagandae Fidei potestati subiectae sunt; illis tamen exceptis quae in territoriis Delegationum Apostolicarum Africae Meridionalis, Congi Belgici, Aegypti Erythreae atque Abissiniae exstant.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque atque inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XI mensis Ianuarii, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

FINES REGUNTUR INTER DIOECESIM SAPPENSEM ET ARCHIDIOECESIM SCODRENSEM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Incumbentis Nobis pastoralis officii cura Nos instanter admonet ut, christifidelium profectui continenter intenti, ea adiuvante Domino decernere studeamus, quae spirituali illorum regimini prospiciant. Quapropter, conlatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide praepositi sunt, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi, a dioecesi Sappensi duas seiungimus paroecias, quae de *Mazreku* et de *Shllaku* nuncupantur, quoniam ob nimiam earundem a sede episcopali distantiam ab Episcopo Sappensium eaedem commode regi nequeunt; ipsasque archidioecesi Scodrensi adnectimus. Eidem vero archidioecesi Scodrensi etiam tribuimus definitive paroeciam de *Stajka*, quae aliquot ante annos in ipso Sappensis ac Scodrensis dioecesium limite constituta, iam Archiepiscopo Scodrensi ad tempus commissa erat.

Haec in bonum paroeciarum earundem, attentis etiam suffragiis Delegati Apostolici Nostri Albaniae, votisque Archiepiscopi Scodrensis atque Episcopi Sappensis, in Domino statuimus; decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc atque inane fieri, si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Ianuarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

FINES REGUNTUR INTER DIOECESIM POONENSEM ET ARCHIDIOECESIM BOMBAYENSEM.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Romanum Pontificem decet votis Episcoporum concedere quae eo spectent ut dioecesium necessitatibus atque incremento Fidei provide consulatur. Itaque, cum nuper venerabilis frater Archiepiscopus-Episcopus Poonensium in Indiis Orientalibus, Nos enixis precibus rogaverit ut, — cum maxima gentis Katharorum copia intra Bombayensis archidioecesis fines exstet — quaedam Poonensis dioecesis pars, quam aliae quoque incolunt gentes Katharorum, e dicta dioecesi dismembraretur, atque eadem Bombayensi archidioecesi uniretur; Nos huiusmodi vota, suffragiis aucta amplissimis Delegati Apostolici Nostri in Indiis Orientalibus, excipienda censuimus, cum spes Nobis effulgeat id bono gentis Katharorum spirituali esse profuturum. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui negotiis Propagandae Fidei praepositi sunt, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, a dioecesi Poonensi vicum de *Khandala* et stationem missionariam de *Kune* separamus sive dismembramus, idemque territorium Bombayensi archidioecesi unimus.

Haec praecipimus ac statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuslibet.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Ianuarii anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD PERILLUSTREM VIRUM EUGENIUM ENGELS PRAESIDEM COETUS VIRORUM CONVENTUI CATHOLICORUM GERMANIAE LXIX APPARANDO.

PIUS PP. XI

Dilecte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Nobilissima ista civitas Monasteriensis merito quidem in eo nunc gloriatur quod sedes iterum delecta sit ubi catholicorum Conventus ex Germania universa mox celebretur; cum enim Monasterienses cives iam inde a S. Ludgeri aetate, qui merito pater patriae appellatur, catholicam fidem non modo invicte semper retinuerint sed etiam ardenter profiteri consueverint, dignissimi sunt qui cum christianam gestarum rerum gloriam tum spem meliorum temporum cum ceteris Germaniae fratribus partiantur. De re igitur vehementer Nos gratulamur, imprimis quidem actuosissimo isti Episcopo, deinde tibi et aliis de sacro ordine populoque viris qui Conventui apparando tam impensam navant operam. Nec dubitamus quin ex ista quoque congressione amplissima, quae undeseptuagesima erit, ut ex ceteris, quae iamdiu fere quotannis peractae sunt, laeti admodum salutis fructus percipiantur. Id ex argumentis ipsis portendi potest, magni sane ponderis, quae in variis coetibus tractaturi estis, quorum potissimum illud erit de *christiana educatione*, de qua Nosmet ipsi in Encyclicis Litteris recens datis fusius disseruimus. Ecquid enim magis interest communis boni reipublicae quam pueros rectis Ecclesiae principiis imbuere, ab illis erroribus pravisque corruptelis eosdem arcendo quibus humana societas misere pessumdaretur? Iamvero non solum iuvenum sed etiam hominum mentes, cuiusvis aetatis vel ordinis, catholicae sapientiae praeceptis imbuendae sunt, ut boni omnes, foederatis viribus, domesticam civilemque societatem feliciter a certo interitu eripiant. Contra haec sive monstra errorum sive malorum pericula ac detrimenta praeclare vos quidem, ut ipsi vobis proposuistis, invictum Christi regis vexillum altius extollite, cuius nempe Nos ius ac dignitatem in Litteris Nostris Encyclicis « Quas primas » extulimus gentibus omnibus, ad easque omnes pertinere ostendimus, atque etiam vitae sive publicae sive privatae, sive domesticae sive civilis rationes omnes complecti. Ad hoc igitur immortalis Regis vexillum cunctos prorsus Germaniae catholicae homines, divina caritate atque unitate catholica devinctos coniunctosque, convocate, erigite, deque communi periculo commonendos curate; ut ad unum omnes, pro Christo rege certantes, praeclaram illam quam a patribus accepistis

hereditatem, et fidem Christi germanam integramque, catholicam scilicet, et vitae item catholico homine dignae rationes consentaneas fortiter propugnetis sancteque tueamini. Huic denique unanimi ac sollemniori veritatis catholicae praedicationi ac vindicationi singularis illa — quam ipsi iure commemoratis — accedet vis atque auctoritas, tum ex praestanti doctrina tum ex patrocinio Hipponensis Episcopi Augustini, cuius a sanctissimo obitu revolutum saeculum XV hoc anno celebramus. Hisce propositis fieri non potest quin quotquot sunt Monasterium conventuri, ad sananda mala et optabilia provehenda incrementa, valde conferant ad catholicae civilisque rei prosperitatem. Nos interea assistricem Dei sapientiam enixe omnibus imploramus; ac caelestium conciliatricem munerum itemque paternae benevolentiae testem esse volumus apostolicam benedictionem, quam imprimis sollertissimo Monasteriensi Episcopo, deinde tibi, dilecte fili, tuis operis sociis ceterisque omnibus qui Conventui aderunt effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXVIII mensis Augusti, in festo S. Augustini Doctoris, anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

II

AD EMUM P. D. ALOISIUM, TITULI S. PETRI AD VINCULA S. R. E. PRESB. CARD. CAPOTOSTI, QUEM MITTIT LEGATUM SUUM AD EUCHARISTICUM CONVENTUM EX NATIONE ITALICA LAURETI HABENDUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quamquam in augustis amplissimisque urbibus sollemniores Italiae conventus Eucharistici hucusque haberi consueverunt, nullus tamen dignior honestiorque locus quam urbs Lauretana eligi poterat quo decima huiusmodi Congressio ex Italia universa cogeretur: ibi enim sacerrimam illam Domum venerantur peregrinantes fideles, in qua ipse aeternus Deus, archangelo praenuntiante, ex Maria Virgine conceptus est. Praeclarum sane consilium id fuit sollertium virorum qui maioribus coetibus eucharisticis in Italia provehendis dant operam. Itaque auspicato mox fiet ut arctius marialis cultus cum religione Sacramenti augusti coniungatur, quasi Virgo Mater Filio suo Unigenito triumphi viam parare velit, iuxta illud « per Mariam ad Iesum » Iamvero aliud est ipsorum virorum propositum egregia laude dignum. Cum enim Domus illa sacratissima non modo tamquam primum fuerit tabernaculum Iesu Christi concepti, sed etiam virtutum omnium domesticarum do-

micilium, ob Sacrae Familiae commorationem, idcirco opportune quidem recteque de christiana familia per sacrosanctam Eucharistiam sanctificanda in proximo Conventu agetur. Siquidem quis non videt, in hac iniquitate temporum, quantopere ad communem bonum intersit ut societas domestica virtutum robore vigeat ne una simul cum ea civilis ipsa societas periclitetur? Haec igitur christianae educationis causa cum Nos praesertim sollicitos habeat vehementer, fideles omnes hortamur ut cum saepissime Christum regem per sanctam synaxim in se recipiant, tum in suis domibus, tamquam sacris aedibus, eundem regnare contendant, auspice quidem Virgine Matre, quae hominum mediatrix est apud Deum potentissima. Ex his facile intelliges, dilecte fili Noster, quam libenter Nos Lauretano Conventui adesse quodammodo aveamus: eo magis quod Ipsimet haud ita pridem, pietatem Nostram testandi causa, cedrinam Mariae Lauretanae imaginem, illi sufficiendam quae paulo ante incendio perierat, Basilicae illi celeberrimae dono dedimus. Quapropter his Litteris te, dilecte fili Noster, qui ex Picena regione ortus es ibique tanta flores opinione et gratia, Legatum Nostrum Apostolicum eligimus, ut, personam Nostram gerens, nomine et auctoritate Nostra Lauretanae Congressioni praesis; non dubitantes quin, pro eximio tuo erga Iesum et Mariam studio, exspectationem Nostram plane digneque sustineas. Ad fructus autem quod attinet, id fore confidimus ut, confluentibus illuc undique quam plurimis, omnis quidem ordinis ac aetatis, fidelibus, imprimisque, uti affertur, amplissima sacrorum Pastorum corona, cultus vulgo augeatur erga Sacramentum augustum et Virginem beatissimam; cumque Princeps pacis, Iesus Christus, sub mysticis velis delitescens, per vias urbis sollemni pompa ducetur, Maria, magna nempe Dei et hominum Mater, quasi caelo lapsa sereno, Filii sui triumphum immensumque aliorum filiorum supplicantium agmen aspiciens, iterum exclamare videbitur «Magnificat anima mea Dominum... ecce enim beatam me dicent omnes generationes... quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius». Ceterum vix opus est ut Apostolicas eas Litteras hic recolamus, die VII mensis Martii anno MDCCCCXXX datas, quibus varias indulgentias, privilegia, indulta ed dispensationes Eucharisticorum Conventuum occasione largiti sumus. Interea, divinorum praenuntia munerum itemque paternae benevolentiae testis apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, Lauretano Episcopo actuosissimo, ceterisque omnibus qui vel Conventui apparando navarunt operam vel eidem intererunt, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrun, die XXX mensis Augusti anno MDCCCCXXX, Pontificatus Nostri nono.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

VARSAVIENSIS-LODZENSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Ad utilius consulendum saluti fidelium pagorum *Albertòw* et *Jankòwek*, expostulatum est ab Apostolica Sede, ut ipsi, qui modo pertinent ad paroeciam Budziszewice, in archidioecesi Varsaviensi, aggregarentur ad viciniorem paroeciam Rokiciny dioecesis Lodzensis.

Porro Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, attento consensu tam Ordinarii Varsaviensis quam Ordinarii Lodzensis, atque praehabito favorabili voto R. P. D. Francisci Marmaggi, Archiepiscopi titularis Hadrianopolitani et Nuntii Apostolici in Polonia, oblatas preces benigne excipiendas decrevit.

Quapropter eadem Sanctitas Sua, vi praesentis decreti Consistorialis, statuit ut praefati pagi *Albertòw* et *Jankòwek* a paroecia Budziszewice et ab archidioecesi Varsaviensi separentur atque paroeciae Rokiciny dioecesis Lodzensis perpetuo uniantur, mutatis, hac ratione, finibus utriusque dioecesis.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Ssmus Dominus Noster deputare dignatus est eundem R. P. D. Franciscum Marmaggi, Nuntium Apostolicum, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi, intra sex menses, ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem, authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 23 Maii 1930.

† Fr. Raphaël C. Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

L. ✠ S.

B. Cipriani, *Officialis.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

28 Augusti 1930. — Cathedrali Ecclesiae Sancti Galli praefecit R. D. Aloisium Scheiwiler, canonicum et rectorem paroeciae cathedralis.

29 Augusti. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Nicopsitanae, R. P. D. Ioannem Poggenburg, Episcopum Monasteriensem, qui ideo Archiepiscopus Nicopsitanus et Episcopus Monasteriensis appellabitur.

2 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Pastopolitanae, R. D. Hippolytum Agudelo, Vicarium generalem dioecesis Tunquensis et canonicum poenitentiarium cathedralis eiusdem Ecclesiae.

— Cathedrali Ecclesiae Katovicensi, R. D. Stanislaum Adamski, praepositum ac canonicum theologum capituli cathedralis Posnaniensis.

— Cathedrali Ecclesiae Varmiensi, R. D. Maximilianum Kaller, iam Administratorem Apostolicum Schneidemühlensem.

16 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Alatrinae, R. D. Marium Toccabelli, parochum oppidi *Chiari* in dioecesi Brixiensi.

17 Septembris. — Cathedrali Ecclesiae Augustanae Vindelicorum, R. D. Iosephum Kumpfmueller, canonicum et parochum ecclesiae cathedralis Ratisbonensis.

NB. – Pag. 393, lin. 16-17, loco eius quod est Stanislaum Bronislaum *legatur:* Vlodimirum Boleslaum.

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

APPROBATIONES

Ssñus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI decretis Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae:

1 Decembris 1929. — Constitutiones Instituti Sororum vulgo *di Nostra Signora della Croce* nuncupatarum, definitive approbavit.

— Constitutiones Instituti Sodalium, vulgo *Oblati di S. Giuseppe d'Asti*, cuius domus princeps in dioecesi Astensi sita est, definitive approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Piccole Suore dell'Immacolato Cuore di Maria, del Terz'Ordine di S. Francesco* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Plocensi sita est laudavit, eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Scolare del Terz'Ordine di S. Francesco di Eggenberg* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Secoviensi sita est, approbavit ac una simul eius constitutiones ad septennium, experimenti gratia.

— Institutum Sororum vulgo *Ministre degli Infermi di Lucca* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Lucensi sita est approbavit, ac una simul eius constitutiones ad septennium experimenti gratia.

27 Ianuarii 1930. — Institutum Sororum vulgo *dei Sacri Cuori di Gesù e Maria di Paramé* nuncupatarum laudavit, eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum a Charitate, cuius domus princeps in dioecesi Namurcensi sita est laudavit, eiusque constitutiones ad septennium experimenti causa approbavit.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *della Compassione della Beatissima Vergine Maria Addolorata* nuncupatarum, definitive approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Serve del Ssmo Sacramento di Caracas* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Caracensi sita est, laudavit, eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *del Sacro Cuore del Verbo Incarnato* nuncupatarum, cuius domus princeps in Urbe sita est, approbavit ac una simul eius constitutiones ad septennium experimenti gratia.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *Serve di S. Giuseppe* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Salmantina sita est ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Constitutiones Sororum vulgo *Figlie di S. Giuseppe* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi S. Iacobi de Chile sita est, approbavit ad septennium, experimenti gratia.

— Institutum Sororum vulgo *Figlie della Carità del Ssmo Cuore di Gesù* nuncupatarum, laudavit eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

3 Martii 1930. — Constitutiones Instituti Sodalium vulgo *Gioseffiti di Grammont*, cuius domus princeps in dioecesi Gandavensi sita est, definitive approbavit.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *de la Providence de Portieux* nuncupatarum, definitive approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Terziarie Domenicane di S. Caterina da Siena*, Arenberg, cuius domus princeps in dioecesi Trevirensi sita est, approbavit ac una simul eius constitutiones ad septennium tantum experimenti causa.

— Constitutiones Instituti Sororum vulgo *della Dottrina Cristiana* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Hispalensi sita est, definitive approbavit.

12 Maii 1930. — Institutum Sororum vulgo *Figlie del Purissimo Cuore della B. M. V.* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Varsaviensi sita est, approbavit una cum eius constitutionibus, sed has ad septennium tantum experimenti causa.

— Institutum Sodalium vulgo *Fratelli Francescani di Monte Bellew-Islanda, del Terz'Ordine Regolare di S. Francesco* nuncupatorum, cuius domus princeps in archidioecesi Tuamensi sita est laudavit, eiusque Constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Hermanas Amantes de Jesús, Hijas de Maria Inmaculada* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Placentina Hispaniae sita est, laudavit eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Carmelitane del Divin Cuore di Gesù* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Ruremondensi sita est, eiusque constitutiones definitive approbavit.

— Institutum Sororum a S. Ioseph, cuius domus princeps in dioecesi Angelorum S. Didaci sita est, laudavit eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sororum vulgo *Francescane Missionarie di S. Giuseppe* nuncupatarum, cuius domus princeps in dioecesi Salfordensi sita est, laudavit, eiusque constitutiones ad septennium experimenti gratia approbavit.

— Institutum Sodalium vulgo *Aumôniers du Travail* nuncupatorum, cuius domus princeps in archidioecesi Mechliniensi sita est laudavit, eiusque constitutiones approbavit ad septennium experimenti gratia.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

28 Iunii 1930. — R. D. Petrus Falière, e Societate Parisiensi pro Exteris Missionibus, *Vicarius Apostolicus Birmaniae Septentrionalis.*

— R. P. Thomas Emmet, e Societate Iesu, *Vicarius Apostolicus Jamaicae.*

18 Iulii. — R. D. Franciscus Liou Hin Wen, e clero saeculari vicariatus de Luanfu, *Vicarius Apostolicus de Fenyang.*

23 Iulii. — R. P. D. Raphaël Angelus Palazzi, Episcopus titularis Narensis, *Vicarius Apostolicus de Hengchow.*

24 Iulii. — R. P. Ioannes Cuvelier, e Congregatione Sanctissimi Redemptoris, Episcopus titularis electus Circesiensis, *primus Vicarius Apostolicus de Matadi in Congo Belgico.*

— R. D. Ignatius Canazei, Episcopus titularis electus Carystensis, e Societate S. Francisci Salesii, *Vicarius Apostolicus de Shinchow.*

2 Augusti. — R. D. Alexander Paulus Chabanon, e Societate Parisiensi pro Exteris Missionibus, *Coadiutor cum iure futurae successionis Vicarii Apostolici de Hue.*

Praeterea Sacra Congregatio de Propaganda Fide, datis decretis, renunciavit ad suum beneplacitum:

12 Februarii 1930. — R. P. Martinum O'Gara, e Congregatione Clericorum excalceatorum Ss. Crucis et Passionis D. N. I. C., *Praefectum Apostolicum de Shenchow.*

19 Februarii. — R. P. Ludovicum Lapierre, e Societate missionum exterarum de Pont-Viau, *Praefectum Apostolicum de Sze-ping-kai.*

1 Aprilis. — R. P. Ioannem E. Morris, e Societate missionum exterarum de Maryknoll, *Praefectum Apostolicum de Peng-yang.*

8 Aprilis. — R. P. Gulielmum Thomam Porter, e Societate Lugdunensi missionum ad Afros, *Praefectum Apostolicum Nigeriae septentrionalis.*

29 Aprilis. — R. P. Ignatium Larrañaga Lasa, O. F. M. Capuccinorum, *Praefectum Apostolicum de Pingliang.*

30 Aprilis. — R. P. Rogerium Cazzanelli, O. F. M., *Superiorem ecclesiasticum missionis de Hwangchow.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le domande di ammissione degli ecclesiastici allo Studio della Sacra Congregazione del Concilio, per la pratica giuridica ed amministrativa, si ricevono in questa Segreteria dal 20 Ottobre al 20 Novembre.

Dalla Segreteria della Sacra Congregazione del Concilio, 1° Ottobre 1930.

G. Bruno, *Segretario*.

TRIBUNALE DELLA S. R. ROTA

Mercoledì 1° Ottobre ebbe luogo nel Palazzo Apostolico Vaticano la solenne inaugurazione dell'anno giuridico. Dopo la Messa dello Spirito Santo e la prestazione del giuramento, gli Illmi e Rmi Prelati Uditori furono ammessi alla presenza del S. Padre, il quale poi, assisosi sul Trono nella sala ove erano convenuti anche gli Ufficiali e Avvocati del Sacro Tribunale, ascoltò il seguente indirizzo, letto dal Revmo Monsig. Massimo Massimi, Decano:

Beatissimo Padre,

Nell'anno giuridico, che chiudemmo a mezz'agosto, furono definite ***sessantacinque*** cause, senza dire delle molte altre che ebbero termine in seguito a perenzione, o a rinunzia, o altrimenti. Tra le cause definite figurano le due *Taurinen.-Jurium*, delle Chiese collegiate di Giaveno e di Carmagnola. Le due cause, aventi per oggetto controversie, più che annose, secolari, avevano assunto proporzioni gigantesche, per i molti dubbi proposti, per l'enorme mole di documenti addotti dalle parti, per le scritture degli avvocati estese a più migliaia di pagine. Così straordinariamente laboriosa fu la loro definizione.

Anche in altro campo il decorso anno giuridico si mostrò pieno di vita. Parlo dello *Studio* del Nostro Tribunale, in cui si esercitarono settanta dottori in diritto, di tutte le nazioni. Negli anni precedenti non avendo mai raggiunto gl'iscritti il numero di cinquanta, abbiamo avuto un balzo in avanti, pieno di promesse. La maggioranza dei praticanti non è destinata ad esercitare la professione di avvocato rotale in Roma, ma a tornare in diocesi, dove

porterà un prezioso contributo per il buon funzionamento dei Tribunali Vescovili, con grande vantaggio comune, anche della Rota, che, Tribunale di appello, vede talvolta il suo compito reso estremamente difficile dalle deficienze tecniche dei Tribunali di prima istanza. L'esempio degli Ordinari, che si rendono conto dell'importanza della cosa, inviando anche da lontane regioni un sacerdote allo *Studio* del Nostro Tribunale, vuole essere additato all'imitazione degli altri.

In seguito al Concordato tra la Santa Sede e l'Italia e ai desideri delle Curie italiane, manifestati da S. E. il Ministro Guardasigilli, la Santità Vostra accordava, per un quinquennio, al Collegio Rotale la facoltà di ammettere a patrocinare nel Nostro Tribunale, per difendere le cause di cittadini o enti italiani, gli avvocati esercenti presso i Tribunali del Regno d'Italia, sotto condizioni tassativamente determinate. Valendoci di tale facoltà, abbiamo già ammesso a patrocinare in Rota alcuni illustri professori delle R. Università italiane, la cui competenza, specializzata nei vari rami del diritto, non sarà inutile al Nostro Tribunale.

In quest'occasione abbiamo avuto modo di vedere quanto sia apprezzata la Rota nell'ambiente forense e universitario italiano. Di cui uno dei più noti rappresentanti ci scriveva, esprimendo la sua alta soddisfazione « per l'onore di essere ammesso a patrocinare dinanzi al primo Tribunale del mondo ». Si è così ripetuto per l'Italia ciò di cui poco prima ci aveva dato prova la Germania, che nella geniale pubblicazione dal titolo: *I Tribunali Supremi*, destinata a commemorare il cinquantenario del Tribunale dell'Impero, collocava la Rota in posto d'onore.

Tali cose non possono ispirarci vana compiacenza, se pensiamo che è alla Chiesa cattolica che si deve attribuire essenzialmente la maestà del Nostro Tribunale, che non ha limiti territoriali, e che la simpatia di cui ha sempre goduto, particolarmente nel mondo scientifico, va ascritta alla singolare sapienza giuridica dei nostri predecessori, che ci lasciarono quelle decisioni *mirabili*, come, con parola che riassume il pensiero comune, le chiama il Brugi nelle sue *Istituzioni di diritto civile italiano* (3ª ediz., pag. 9). Ora noi non sappiamo quale giudizio saranno per dare i posteri delle decisioni nostre e ciò basta a incuterci timore. Però la nobiltà ci obbliga a fare quanto più e quanto meglio possiamo per non essere degeneri, bene avvertendo che la gloria della Rota, più che dei singoli, è gloria della Chiesa e precisamente della Sede Apostolica.

Con questi pensieri, con questi propositi, apriamo il nuovo anno giuridico. Li abbiamo poco fa presentati al Signore, innanzi all'Altare, là dove abbiamo rinnovato il giuramento di compiere diligentemente il nostro dovere, animandoci con la fiducia che non ci verrà meno la grazia di Colei, che può aiutarci. E ora li presentiamo al Trono della Santità Vostra, affinchè con la sua parola ci scuota salutarmente, e con la Sua benedizione soavemente ci conforti.

A tale indirizzo l'Augusto Pontefice rispondeva con un breve discorso.

Prima di impartire la richiesta apostolica benedizione — che Sua Santità desiderava fosse larghissima a tutti i presenti di santi e salutari conforti — il Santo Padre rilevava la felicissima superfluità di una parola che li scotesse, giacchè alla loro coscienza altissima del dovere, allo zelo che essi portavano nella trattazione della moltitudine di cause, delle quali qualche cenno aveva ascoltato dalle parole del degnissimo Decano, nulla si sarebbe potuto aggiungere; pertanto, invece di una parola che li scotesse, Sua Santità era ben lieta di rivolgere loro una parola di congratulazione per l'opera loro così bene, così coscienziosamente compiuta, come ben si poteva aspettare da anime che sentono di lavorare non solo nel cospetto di tutto il mondo, ma più ancora alla presenza di Dio e della sua Chiesa. In particolare Sua Santità si rallegrava dell'aumento dei giuristi che hanno frequentato lo Studio del Tribunale. Veramente è in questo fatto una grande promessa di reciproci vantaggi che dal centro si diffonderanno alla periferia e dalla periferia ritorneranno al centro. È perciò degno di ampia lode il gesto dei Vescovi che, anche da regioni lontane, hanno mandato i loro sacerdoti a Roma ad apprendere, frequentando lo studio del Tribunale della S. Rota, come le cause vanno trattate e si trattano. Il Santo Padre pertanto, mentre proponeva questo gesto alla imitazione di tutti, lo faceva anche oggetto del suo più caldo elogio.

Aggiungeva ancora Sua Santità di sentirsi lietissimo della collaborazione degli avvocati e degli studiosi di diritto italiani alla Sacra Rota, nè poteva fare a meno di dividere con i suoi ascoltatori la gioia per le espressioni e testimonianza di altissima stima che essi avevano raccolto. Sono testimonianze che non possono lusingare la personale meschina vanità e l'amor proprio. La grandezza della Rota viene dalla maestà della Chiesa cattolica e della Santa Sede e perciò la compiacenza degli omaggi che essa riceve deve avere per loro il significato di profonda consolazione e soddisfazione di avere in qualche modo portato l'opera propria come degna continuazione del passato, così da meritare anche oggi quella stessa testimonianza che i predecessori con tanta larghezza hanno raccolto nel passato. Nessun conforto più alto e più degno potrebbe offrirsi a figli devoti di Dio Padre, della Santa Chiesa comune Madre, e della Santa Sede Apostolica, quali erano coloro a cui in quel momento il Santo Padre rivolgeva la parola e nei quali Sua Santità si compiaceva di riconoscere, quanto validi, altrettanto preziosi strumenti di governo e di regime. – Con questi sentimenti, con queste, più che auguri, larghe e confortanti visioni dell'avvenire, il Santo Padre impartiva a tutti i presenti la benedizione apostolica come inizio ed auspicio del nuovo anno giuridico, dei nuovi lavori ai quali essi stavano per accingersi.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

3 Luglio 1930. L'Illmo e Revmo Monsig. Carlo Salotti, Vescovo tit. di Filippopoli di Tracia, *Segretario della Sacra Congregazione di Propaganda Fide.*

» » » L'Illmo e Revmo Monsig. Vincenzo Santoro, *Assessore della Sacra Congregazione Concistoriale.*

» » » L'Illmo e Revmo Monsig. Giuseppe Bruno, *Segretario della Sacra Congregazione del Concilio.*

26 » » L'Illmo e Revmo Monsig. Benedetto Renzoni, *Sotituto della Sacra Congregazione Concistoriale.*

19 Settembre 1930. Il Rmo P. Giovanni Stein, della Compagnia di Gesù, *Direttore della Specola Vaticana.*

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

1 Settembre 1930. L'Emo Sig. Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore della Pia Opera di Montligeon.*

6 » » L'Emo Sig. Cardinale Gaetano Bisleti, *Protettore dell'Almo 'Collegio Capranicense.*

12 » » L'Emo Sig. Cardinale Francesco Ehrle, *Protettore dell'Arciconfraternita di S. Maria della Pietà in Campo Santo dei Teutonici e Fiamminghi* (Roma).

Prelati Domestici di S. S.:

5 Aprile 1930. Monsig. Giuseppe Garcia Goldaraz, della diocesi di Madrid.

5 Agosto » Monsig. Filippo Bernardini (Roma).

ONORIFICENZE

Con Brevi apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

17 Luglio 1930. Al sig. Guglielmo Wilson Barker, dell'archidiocesi di Firenze.

7 Agosto » Al sig. dott. Paolo Bruening, dell'archidiocesi di Colonia.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

1 Settembre 1930. Al sig. Enrico Poupon, della diocesi di Digione.

9 » » Al sig. avv. Antonio Iodice, dell'archidiocesi di Napoli.

12 Settembre 1930. Al sig. cav. Pio Manzia (Roma).
» » » Al sig. Emerico Reischl, della diocesi di Weszprimia.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

30 Giugno 1930. Al sig. Pietro Seletti, della diocesi di Cremona.
27 Agosto » Al sig. conte Raul Du Faur de Pibrac, della diocesi di Tolosa.
» » » Al sig. avv. Giuseppe Peyrusse, della medesima diocesi.
» » » Al sig. Enrico Arnoldo Maria Werner, della diocesi di Harlem.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

29 Aprile 1930. Al sig. dott. Giovenale de Aranjo, della diocesi di Funchal.
14 Maggio » Al sig. Vittorio Giachetti, dell'archidiocesi di Torino.
31 » » Al sig. Carlo Bernardo Tosi (Roma).
3 Giugno » Al sig. Ernesto Spinelli (Roma).
14 » » Al sig. Giuseppe Aldè, dell'archidiocesi di Milano.
26 » » Al sig. rag. dott. Ermete Guenzani, della medesima archid.
17 Luglio » Al sig. Emilio Binato, della diocesi di Iesi.
12 Agosto » Al sig. Giovanni Angelo Catella (Roma).
» » » Al sig. Averardo Conti (Roma).
19 » » Al sig. cav. Bernardo Ferreri, della diocesi di Casale.
27 » » Al sig. cav. Enrico Plevna, della diocesi di Novara.
5 Settembre » Al sig. Carlo De Micheli, dell'archidiocesi di Milano.
12 » » Al sig. cav. Mario Seganti (Roma).
» » » Al sig. cav. Ernesto Coletti (Roma).

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

20 Gennaio 1930. Al sig. Alberto Zammit, del vicariato apostolico dell'Egitto.
20 Marzo » Al sig. Alberto Perricone, dell'archidiocesi di Palermo.
28 Giugno » Al sig. ing. Giuseppe Breccia, dell'archidiocesi di Fermo.
» » » Al sig. Costantino Ghilardi (Roma).
9 Luglio » Al sig. Carlo Giuseppe Bettez, dell'archidiocesi di Ottawa.
17 » » Al sig. Pietro Roggendorf, dell'archidiocesi di Colonia.
18 Luglio » Al sig. Gabriele Argoat, della diocesi di Saint-Brieuc.
21 » » Al sig. Arturo Del Beccaro, della diocesi di Casale.
22 » » Al sig. Domenico Berardi, della diocesi di Gaeta.
24 » » Al sig. Giuseppe Gianfranceschi (Roma).
» » » Al sig. Alfredo Tani (Italia).
28 » » Al sig. ing. Felice Remiddi, della diocesi di Velletri.
18 Agosto » Al sig. dott. Giovanni Giovannone (Italia).
20 » » Al sig. dott. Vincenzo Bernardelli, della diocesi di Brescia.
23 » » Al sig. Salvatore De Donno, dell'archidiocesi di Bari.
13 Settembre » Al sig. Giulio Stoppa (Roma).

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

24 Gennaio 1930. Monsig. Donato Guimbaolibot, della diocesi di Calbayog.
1 Maggio » Monsig. Giovanni Wiblinger, della diocesi di Leitmeritz.
» » » Monsig. Lorenzo Schindler, della medesima diocesi.
19 Giugno » Monsig. Leopoldo Krebs, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Giuseppe Tongelen, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Cristoforo Karst, della diocesi di Berlino.
» » » Monsig. Giovanni Pricci, della diocesi di Conversano.
26 » » Monsig. Erberto Hall, dell'archidiocesi di Westminster.
3 Luglio » Monsig. Antonio Tappehorn, della diocesi di Osnabrück.
7 Agosto » Monsig. Carmelo Tiso, dell'archidiocesi di Benevento.
» » » Monsig. Raffaele Cataldo, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Giuseppe Fina, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Domenico Cerza, della medesima archidiocesi.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

20 Giugno 1930. Sig. Aymler Maude, dell'archidiocesi di Westminster.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

19 Giugno 1930. Monsig. Alberto Schubert, dell'archidiocesi di Vienna.
» » » Monsig. Vittore Schimanek, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Francesco Ringberger, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Augusto Kube, della medesima archidiocesi.
24 » » Monsig. Ulderico Sardi, della diocesi di Volterra.
28 Luglio » Monsig. Giuseppe Leufkens, della diocesi di Münster.

Cameriere d'onore di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

24 Luglio 1930. Sig. Guglielmo Considine, dell'archidiocesi di S. Andrea e Edimburgo.

NECROLOGIO

27 Agosto 1930. Monsig. Ippolito De la Celle, Vescovo di Nancy e Toul.
7 Settembre » Monsig. Pietro Benedetti, Arcivescovo tit. di Tiro.
12 » » Monsig. Spiridione Poloméni, Vescovo tit. di Ruspe.

Libri Typis Polyglottis Vaticanis impressi

APUD LIBRARIAM VATICANAM VENALES:

CODEX IURIS CANONICI, Pii X Pontificis Maximi iussu digestus, Benedicti Papae XV auctoritate promulgatus. Praefatione Emi Petri Card. Gasparri et indice analytico-alphabetico auctus.

— Editio in-18° (cm. 9 1/2 × 15), characteribus nitidis, lectuque facillimis, charta subtili non translucida; fol. LXXII-918 . . . . . Romae Lib. 10 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 11 —
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 12 —

— Editio in-18° (cm. 9×14), characteribus nitidis lectuque facillimis, *charta indica;* fol. LXXII-918:

— *Linteo anglico contectum, cum titulo aureo* . . . . . Romae Lib. 18 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 19,50
Apud exteros . . . . . » 20,50

— *Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo* . . . . . Romae Lib. 22 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 23,50
Apud exteros . . . . . » 24,50

— Editio in-12° *cum Fontium annotatione* (cm. 12 1/2 × 19 1/2), characteribus nitidis lectuque facillimis, charta subtili; fol. XLVIII-932 . . . . . Romae Lib. 24 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 25,50
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 30 —

— *Linteo anglico contectum, angulis rotundatis, sectione foliorum rubra, cum titulo aureo* . . . . . Romae Lib. 30 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 31,50
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 36 —

Idem, *charta indica* . . . . . Romae Lib. 30 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 31,50
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 35 —

— *Linteo anglico contectum, cum titulo aureo* . . . . . Romae Lib. 36 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 37,50
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 41 —

— *Pelle vitulina contectum, angulis rotundatis, dorso flexibili, sectione foliorum rubra cum titulo aureo* . . . . . Romae Lib. 45 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 46,50
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 50 —

— Editio in-8° *cum Fontium annotatione* (cm. 16 1/2 × 26), charta crassiore, characteribus grandiusculis; fol. XLVII-784 . . . . . Romae Lib. 30 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 33 —
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 40 —

CORAM LEGA habitae S. Romanae Rotae Decisiones sive Sententiae quas nempe Emus Cardinalis Michaël Lega annis 1909-1914 eiusdem Sacri auditorii Decanus exaravit. - Iterum editae adnotationibus auctae Codici Iuris Canonici hodiernaeque iurisprudentiae consentaneis. - Cum praefatione de veterum decisionum natura et origine earumque collectionibus. Vol. in-8°, pp. 608 . . . . . Romae Lib. 60 —
In Italia, vecturae pretio soluto . . . . . » 63 —
Apud exteros, vecturae pretio soluto . . . . . » 70 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).

Recentissime pubblicazioni:

INDICE DEI LIBRI PROIBITI

riveduto e pubblicato per ordine di Sua Santità PIO PAPA XI. – La presente edizione contiene tutti i libri proibiti fino a tutto il mese di Gennaio 1930.

In brochure:	In Roma	L. 10 —	Italia	L. 12 —	Estero	L. 14,50
Legato in tela, titolo in oro:	»	» 15 —	»	» 17 —	»	» 19,50

INDEX DES LIVRES PROHIBÉS

revu et publié par ordre de Sa Sainteté le PAPE PIE XI. – La présente édition contient tous les livres prohibés jusqu'à la fin du mois de Janvier 1930.

In brochure:	In Roma	L. 10 —	Italia	L. 12 —	Estero	L. 14.50
Legato in tela, titolo in oro:	»	» 15 —	»	» 17 —	»	» 19,50

INDICE DE LOS LIBROS PROHIBIDOS

revisado y publicado por orden de Su Santidad el PAPA PIO XI. – La presente edición contiene todos los libros prohibidos hasta fin del mes de Enero de 1930.

In brochure:	In Roma	L. 10 —	Italia	L. 12 —	Estero	L. 14,50
Legato in tela, titolo in oro:	»	» 15 —	»	» 17 —	»	» 19,50

INDEX DER VERBOTENEN BÜCHER

durchgesehen und veröffentlicht im auftrage Seiner Heiligkeit PAPST PIUS XI. – Die vorliegende Ausgabe enthält alle bis Ende Januar 1930 verbotenen Bücher.

In brochure:	In Roma	L. 10 —	Italia	L. 12 —	Estero	L. 14.50
Legato in tela, titolo in oro:	»	» 15 —	»	» 17 —	»	» 19,50

INDEX OF PROHIBITED BOOKS

revised and published by order of His Holiness POPE PIUS XI. – The present edition contains all books prohibited up to the end of the month of January 1930.

In brochure:	In Roma	L. 10 —	Italia	L. 12 —	Estero	L. 14,50
Legato in tela, titolo in oro:	»	» 15 —	»	» 17 —	»	» 19,50

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
VITA DI NOSTRO SIGNORE GESÙ CRISTO SECONDO GLI EVANGELI. Un vol. in-18°, di pp. XVI-486, adorno di 27 artistiche illustrazioni, – Roma, *Pia Società di San Girolamo per la diffusione dei Santi Evangeli in Italia*, 1929. In *brochure*	3 —	3,75	5 —
Legato in tela:	4 —	4,75	6 —
SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO. Norme per l'insegnamento religioso negli Istituti di istruzione media in Italia. – Un fascicolo in-8° di pp. 24	1 —	1,20	1,25
RELAZIONE sull'insegnamento della Religione nelle Scuole Primarie. Foglio di cm. 50×35. Frontispizio; Prospetto-relazione; Norme per l'ispezione dell'insegnamento religioso nelle Scuole Primarie. – Copie 50	22 —	22 —	—
Copie 100	40 —	40 —	—

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).